

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/361/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613206020
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrđíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613206020.2

Uznesenie

Okresný súd Svidník v právnej veci žalobcu Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpený advokátom JUDr. Petrom Škerlíkom, AK Dolný Kubín, 026 01, so sídlom J. Ťatliaka 2051/8, proti žalovanej K. J., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX D. XX, zastúpená advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, AK Stropkov, 091 01, Námestie SNP 7, o návrhu žalovanej na obnovu konania vo veci Okresného súdu Svidník 2Ro/99/2011, takto

rozhodol:

Z a m i e t a návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Svidník č. k. 2Ro/99/2011-42 zo dňa 25.5.2011.

Z a m i e t a návrh na obnovu konania.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 296,17 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Škerlíka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ō v o d n e n i e :

Žalovaná podala podľa § 228 ods. 1 písm. a/, e/ O.s.p. návrh na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Ro/99/2011, ktoré bolo začaté na návrh spoločnosti Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, Bratislava, a ktoré bolo ukončené vydaním platobného rozkazu č. k. 2Ro/99/2011-42 dňa 25.5.2011. Poukázala na to, že právnym titulom uplatňovaného nároku žalobcu v tomto konaní bola zmluva o pripojení č. 2951716 zo dňa 16.7.2008 spolu s jej dodatkom. Predmetnú zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ pre svoju osobnú potrebu so žalobcom ako právnickou osobou, ktorá poskytuje elektronické komunikačné služby v rámci predmetu svojho podnikania. Pohľadávka žalobcu pozostávala z dvoch samostatne žalovateľných nárokov a to zo sumy 217,68 Eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby a zo sumy 331,94 Eur za dojednanú zmluvnú pokutu. Právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a ňou má spotrebiteľský charakter, preto je v súvislosti s ním nutné aplikovať normy spotrebiteľského práva. Samotná skutočnosť, že

okresný súd v konaní vôbec neuplatnil právnú úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľa a tým nerešpektoval platný právny poriadok, je dôvodom na povolenie obnovy konania. Považuje za nevyhnutné, aby spotrebiteľskú právnú úpravu aplikoval súd rozhodujúci o návrhu na obnovu konania. Poukázala na ustanovenie § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k/ a ods. 5 Občianskeho zákonníka. Mala by teda povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej a nezmenenej výške za akékoľvek porušenie svojich povinností v zmysle zmluvného vzťahu so žalobcom. Takáto zmluvná pokuta má nežiaduci rozmer, je neobhájiteľná a neprimerane ukracuje spotrebiteľa. Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že ňou napadaná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Navyiac poukázala na to, že súd o nároku žalobcu nemohol rozhodovať platobným rozkazom, pretože takýto postup bol v rozpore s ust. § 172 ods. 9 O.s.p. Vytkla aj nesprávne poučenie v platobnom

rozkaze o povinnosti žalovanej zaplatiť za odpor súdny poplatok, ktoré je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. za/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a je poučením, ktoré pre priemerného spotrebiteľa môže mať odradzujúci charakter. Vzhľadom ku skutočnosti, že v skrátanom konaní súd nevykonal súdnu kontrolu neprijateľných podmienok, neprihliadal na neprijateľnú klauzulu, je možné v obnovenom konaní dosiahnuť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Čo sa týka dôvodu obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p., žalovaná uviedla, že súd nepostupoval podľa spotrebiteľského práva a nenaplnil cieľ článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS. Súd nevykonal súdnu kontrolu ex offo zmluvných podmienok a nezohľadnil judikatúru Súdneho dvora EÚ, konkrétne rozsudok Oceáno Grupo Editorial SA spojené prípady C-240/98 až C-244/98. Ďalej uviedla, že Európska únia prikladá ochrane spotrebiteľa mimoriadny význam, čoho výrazom je čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie. Uviedla niekoľko rozhodnutí Súdneho dvora, v ktorých Súdny dvor judikoval súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok ex offo. Uviedla aj rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino zo dňa 14.6.2012, z ktorého vyplýva, že právna úprava neumožňujúca súdu v konaní o vydanie platobného rozkazu preskúmať nekalú povahu zmluvných podmienok nie je v súlade s právom únie a absolútna neplatnosť zmluvnej podmienky vylučuje právnu úpravu, ktorá by súdu umožňovala obsah zmluvnej podmienky zmeniť následne potom, ako jej neprijateľnosť konštatuje.

Žalobca v písomnom vyjadrení k návrhu na obnovu konania zo dňa 9.12.2013 uviedol, že obnovu konania nie je možné povoliť z dôvodu údajného nesúladu s § 172 ods. 9 O.s.p. Takýto dôvod totiž nie je uvedený medzi taxatívne vymenovanými dôvodmi podľa § 228 ods. 1 O.s.p. Podľa ustálenej judikatúry navyše vecná ani právna nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, či dokonca nesprávny procesný postup súdu v pôvodnom konaní nemôže byť dôvodom pre obnovu. Žalovaná sa mohla proti takejto údajnej nesprávnosti brániť v pôvodnom konaní. Svoju nečinnosť preto nemôže odstraňovať prostredníctvom obnovy konania. Rozhodnutia Krajského súdu v Prešove nie sú dôvodom pre obnovu konania. Takýmto dôvodom môžu byť len rozhodnutia, ktorými sa o predbežnej otázke rozhodnej pre tú istú vec rozhodlo inak, ako v napadnutom rozhodnutí. Rozhodnutia Krajského súdu v Prešove však tento charakter nemajú, nie sú ani rozhodnutiami o predbežnej otázke, a už vôbec nie rozhodnutiami v tej istej veci. Dôvodom pre obnovu konania nemôže byť podľa ustálenej judikatúry ani rozpor napadnutého rozhodnutia

s právnym názorom neskorších rozhodnutí v iných veciach. Rozhodnutia Súdneho dvora uvádzané žalovanou neodôvodňujú obnovu konania. Netýkajú sa ani predmetu pôvodného konania, ani jeho účastníkov. Opačný výklad by bol jednoznačne popretím Ústavou garantovaného princípu právnej istoty, na ktorom trvá európska i slovenská súdna prax. Preto sa treba, ako to vyžaduje judikatúra Ústavného súdu, odkloniť od striktného jazykového výkladu a použiť reštriktívnu ústavnokonformnú interpretáciu. Z uvedených dôvodov preto navrhol návrh na obnovu konania zamietnuť z dôvodu jej neprípustnosti v zmysle § 234 ods. 1 O.s.p.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Svidník č. k. 2Ro/99/2011 je zrejme, že žalobca dňa 28.3.2011 podal na tunajší súd návrh na vydanie platobného rozkazu na sumu 549,69 Eur s úrokom z omeškania za oneskorenú úhradu vo výške 2 % z fakturovanej čiastky ročne od 28.1.2010 do zaplatenia. Nárok uplatnil voči žalovanej na základe zmluvy o pripojení č. 2951716 s Dodatkom k zmluve č. 2951716, pričom poukázal na to, že využívaním služieb verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete žalovanou vznikla mu celková pohľadávka v sume 549,62 Eur ako nezaplatené poplatky za hovorné, mesačné poplatky a nároku na zmluvnú pokutu v zmysle dodatku.

Dňa 25.5.2011 súd vydal platobný rozkaz pod č. k. 2Ro/99/2011-42 žalovaná ho prevzala dňa 8.6.2011, odpor voči nemu nepodala. Platobný rozkaz sa preto stal právoplatným dňa 24.6.2011.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania

a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

e/ je v rozpore s rozhodnutím súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p., návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, ak

c) § 228 ods. 1 písm. c),

d) § 228 ods. 1 písm. d),

e) § 228 ods. 1 písm. e).

Pri posudzovaní návrhu na obnovu konania je potrebné vychádzať zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, čo je zárukou princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže doceliť v riadnom dvojinštančnom postupe formou riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, medzi ne patrí aj obnova konania z taxatívne vymedzených dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 O.s.p. Návrhom na obnovu konania sa preto nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 98/11 zo dňa 11.8.2011). Tento uhol pohľadu je pre posúdenie návrhu na obnovu konania smerodajný.

Žalovaná návrh na obnovu konania odôvodnila ustanovením § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Za dôvod pre obnovu konania pritom považovala súdne rozhodnutia v iných sporoch, ktoré zmluvnú pokutu ako v jej prípade súdy vyhodnotili ako neplatnú. Zákonodarca však rozhodne takéto rozhodnutia či skutočnosti nepovažuje za dôvod pre obnovu konania. Záver, že neskôr prijaté rozhodnutie v inej právnej veci, samo o sebe nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania, bol už v minulosti prijatý v stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR z 8.9.1982 uverejnenom pod R 2/1983 a súdna prax aj v súčasnosti z neho vychádza (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 29Cdo 269/08 zo dňa 31.1.2008, 32Cdo 540/11 zo dňa 27.10.2011, 20Cdo 328/98 zo dňa 28.1.2009). Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu ČR, ktorý zreteľne deklaroval, že zmena právneho názoru nemôže byť podkladom pre obnovu konania vo veci právoplatne skončenej (napr. uznesenie Ústavného súdu II. ÚS 111/98 zo dňa 7.5.1998, IV. ÚS 410/00 zo dňa 2.10.2000).

Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva aj to, že relevantnými rozhodnutiami v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. zákonodarca mienil tie, ak súd v pôvodnom konaní vyriešil predbežnú otázku odchylne

než o nej rozhodol príslušný orgán alebo išlo o prípad ak súd bol viazaný podľa § 135 ods. 1 O.s.p. rozhodnutím iného orgánu alebo z neho vychádzal (§ 135 ods. 2) a neskôr príslušný orgán vyriešil rovnaké skutkové okolnosti inak. Jednoznačne možno uzavrieť, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú (rovnakú) právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR R 48/2000). Takýto záver je logický, keďže existuje množstvo právoplatne rozhodnutých vecí s rozdielnym právnym posúdením, a ak by sa takéto iné súdne rozhodnutie malo považovať za dôvod pre obnovu konania, nepochybne by došlo k narušeniu už spomenutého princípu právnej istoty. Navyše by bolo ťažko možno posúdiť, ktoré z rozdielných rozhodnutí by malo byť to správne. Preto uplatnený dôvod pre obnovu konania neobstojí.

Žalovaná poukázala aj na rozpor s európskou judikatúrou a citovala dve rozhodnutia. Spomínané rozhodnutia však len všeobecne zdôrazňujú nutnosť skúmať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, to je napokon implementované aj do našej legislatívy či už v hmotnom práve prostredníctvom § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka alebo v procesnom práve v § 153 ods. 3 O.s.p. alebo § 172 ods. 9 O.s.p. V zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. je teda na posúdení súdu ako vyhodnotí návrh na vydanie platobného rozkazu a platobný rozkaz vydá vtedy, ak má za to, že nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je to to isté, ak by súd rozsudkom žalobe vyhovel, pretože nedospel by k záveru, že prisúdené plnenie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Tento záver potom logicky vedie k ustálenej judikatúre spomínanej v predchádzajúcej časti rozsudku, že iné právne posúdenie tej istej otázky nepredstavuje dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Súd dodáva, že o obdobnom návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré bolo taktiež ukončené vydaním platobného rozkazu, pričom platobný rozkaz bol vydaný dňa 3.8.2011 a žalovaný taktiež nepodal voči nemu odpor, rozhodol právoplatným uznesením Okresný súd v Prievidzi č. k. 7C 147/2011-123 dňa 30.10.2012 tak, že návrh na obnovu konania zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co 106/2013-169 zo dňa 18.3.2013. V rozhodnutí odvolacieho súdu sa uvádza, že obnova konania je prostriedkom na nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkovom zistení, ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu. O nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, čo zakladá dôvod obnovy v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. nemožno hovoriť tam, kde odpor podaný nebol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola neúspešná a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostáva z 2 úkonov právnej pomoci po 36,52 Eur podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátoch za poskytovanie právnych služieb a to za: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 10.12.2013, účasť na pojednávaní dňa 12.2.2014, 2x7,81 Eur režíjny paušál, cestovné z Dolného Kubína do Svidníka a späť dňa 11.2.2014 v sume 64,12 Eur, náhrada za stratu času 14x13,40 Eur+20 % DPH v sume 49,36 Eur. Celkom trovy konania predstavujú sumu 296,17 Eur.

Povinnosť žalovanej prisúdené trovy konania zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu vyplýva z ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.